

ת"פ 2283/11/20 - מדינת ישראל נגד יובל עמרם

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 2283-11-20 מדינת ישראל נ' עמרם

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	נגד
הנאשמים	יובל עמרם

גזר דין

רקע

1. ביום 1.5.22 ניתן פסק דין בעניינו של הנאשם ונקבע (ללא הרשעה בדין), ובהתאם להודאת הנאשם, כי עבר עבירה של **הזנחת שמירה על כלי יריה** לפי סעיף 339(א) לחוק העונשין.

על פי כתב האישום במועד הרלבנטי הנאשם שירת במשטרת ישראל בבסיס ימ"ר מג"ב דרום, בתפקיד בלש, ונשא אקדח משטרתי מסוג גלוק.

ביום 25.5.20 חברו של הנאשם ליחידה אסף את הנאשם מביתו למשמרת. הנאשם נשא עמו את הנשק בתיק קטן שאליו מחוברת חגורה. במהלך המשמרת נשא הנאשם את הנשק בתיק ולא על גופו כמתחייב. בנוסף, במהלך המשמרת עבר הנאשם בין מספר כלי רכב שונים כשהוא לוקח איתו את התיק.

בשעה 23:30 לערך, בטרם יציאה לפעילות משטרתית בצפון, התבקש הנאשם להגיע לביתו של רמ"ח הבילוש להשאיר שם את המכונת בה נסע באותה שעה ולהחליפה במכונת אחרת וכך עשה. כשהגיעו אל הבית, הנאשם ושותפו, יצא השותף מהמכונת והעביר את הציוד שבה למכונת השנייה, לרבות את תיק הגב האישי של הנאשם, אך התיק הקטן ובו הנשק נותר במכונת.

בשלוש השעות שלאחר מכן, במהלכן היה הנאשם בפעילות משטרתית הוא לא הבחין כי נשקו האישי נותר במכונת.

רק בשעה 02:30 לערך, כשהגיע לביתו באשקלון, הבחין שהנשק לא נמצא איתו. למרות זאת, ואף שידע שהנשק נותר בתוך מכונת חונה בלא השגחה לא עשה דבר.

למחרת בבוקר נסע הנאשם לבסיס ורק בשעה 09:30 כאשר הבחין שרמ"ח הבילוש לא הגיע לבסיס התקשר אליו

והודיע לו לראשונה שהתיק שלו נותר במכונת, אך נמנע במכוון מלציין כי בתוך התיק נמצא הנשק.

בנסיבות אלה, רמ"ח הבילוש נסע עם המכונת למספר מקומות שונים והשאיר את התיק ובו הנשק ללא השגחה, מבלי לדעת שבתוך התיק נמצא נשק. רק בשעה 10:00 לערך הבחין רמ"ח הבילוש לראשונה בנשק בתוך התיק, התקשר זועם אל הנאשם וזף בו על כך. הנאשם היה באותה עת בפעילות משטרתית בדרום ורק בתום הפעילות כשחזר לבסיס, לקח את הנשק מידי רמ"ח הבילוש.

2. במסגרת הסדר הטיעון, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן והוסכם כי שירות המבחן יבחן לבקשת ההגנה את שאלת ההרשעה. בתסקיר מיום 3.11.2022 שירות המבחן סקר את קורות הנאשם, רווק בן 26 מתגורר בבית הוריו. נמסר כי בשנה החולפת סיים לימודי מכינה להנדסת חשמל ומתחיל את שנת הלימודים האקדמית הראשונה בתחום זה. הנאשם תיאר שהיה תלמיד חיובי בעל הישגים גבוהים, שירת שירות צבאי מלא במשמר הגבול וגויס לשירות קבע ביחידת הבילוש, שם שירת כשנתיים וחצי. לדבריו, בשל העבירה והימשכות ההליכים הפליליים בחר להתפטר משירות קבע והחל בלימודי המכינה. הנאשם תיאר רקע ואורח חיים נורמטיביים, וקשר תומך וחיובי עם בני המשפחה. עם זאת, הנאשם נמנע משיתוף בני המשפחה בקשיים אותם עבר, עד להתקף חרדה ראשון שחוזה בנוכחותם ואז שיתף אותם בדבר ההליך הפלילי.

הנאשם מודה בביצוע העבירה. תיאר כי בסמוך לאירוע אביו החולה במחלה נפשית עבר התקף שהצריך פינויו לבית החולים. מתוך רגשות בושה וחשש הנאשם לא שיתף את סביבתו ואת מפקדיו בהתרחשות. הנאשם תיאר תקופה שאופיינה בחוסר שקט ודאגה מתמדת לאביו ולבני משפחתו. לדבריו, ברגע של היסח הדעת וכיוון שכחלק מתפקידו נדרש להיות בלבוש אזרחי, השאיר את הנשק ברכב וכשהבין שהנשק נשכח במכונת חשש לשתף את מפקדו הישיר וחשש מתגובתו, כאשר תיאר את המפקד כאדם תוקפני. לדבריו, בעקבות לחצים שחש כתוצאה מניהול ההליך הפלילי, והקושי בשיתוף קרוביו במתרחש, החל לחוות התקפי חרדה, בעיניים פנה לקבלת סיוע פסיכותרפי. שירות המבחן שוחח עם המטפלת, עמה נפגש באופן פרטי מאז יוני 2022. הנאשם ביטא צער על התנהגותו בעבירה, ומסר כי כיום במהלך הטיפול מבין שעליו לשתף אחרים במה שעובר עליו, לא לאגור מתחים וסודות ולשתף בתחושותיו. שירות המבחן התרשם ממי שמנהל אורח חיים נורמטיבי, שהעולם הפלילי וההליך בבית המשפט זרים לו. כן התרשמו משאיפות לקיום אורח חיים נורמטיבי.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם חווה הרתעה משמעותית מההליך הפלילי כנגדו. משקיע משאבים רבים לרכישת השכלה ומבטא מוטיבציה להמשיך להסתייע בטיפול, כדי להתמודד עם קשייו. שירות המבחן התרשם כי רמת הסיכון לביצוע עבירות נוספות בעתיד היא נמוכה.

שירות המבחן ממליץ על הטלת צו מבחן למשך שנה, למעקב אחר מצבו והטיפול בו משולב לצד התחייבות להימנע מביצוע העבירה. כמו כן, ממליץ שירות המבחן לבטל את ההרשעה במכלול הנסיבות.

טענות הצדדים

3. במהלך הדיון בתאריך 1.12.2022 התברר כי המחלוקת בין הצדדים נוגעת בשאלת ההרשעה בלבד, שכן פרט לרכיב זה המאשימה מסכימה להמלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן והתחייבות בלבד. לאחר שמיעת

הטיעונים לעונש ובהסכמת הצדדים נקבע כי גזר הדין יישלח לצדדים.

4. המאשימה סבורה שאין מקום לבטל את ההרשעה. המאשימה מתייחסת לערכים המוגנים שנפגעו במקרה זה. המאשימה מזכירה כי הגם שהשכחה היא אנושית, המשך התנהגותו של הנאשם תוך מודעות לסיכון הגלום בכך, הינו חמור. המאשימה מפנה להנחיית פרקליט המדינה 2.28 לענין העמדה לדין בעבירות אלה ועמדת המדינה כי בהזנחת נשק ביוזעין מתחם הענישה מתחיל במאסר על תנאי בצירוף קנס ושל"צ. המאשימה סבורה כי הנאשם יכול היה להימנע מהמשך העבירה, לו הזדרז והודיע על כך בהזדמנות הראשונה. עם זאת, המאשימה לוקחת בחשבון את נתוניו האישיים של הנאשם ואת המלצת שירות המבחן ועותרת להסתפק בעונש בתחתית מתחם הענישה. בשאלת ההרשעה המאשימה הפנתה לכך שבעבירות אלה מרבית הנאשמים הם אנשים נורמטיביים, ונתוניו של הנאשם אינם חריגים, ועדיין ביטול ההרשעה יהיה חריג לכלל ולא הכלל בעבירות אלה. נטען כי הנאשם אינו עומד בתנאי הלכת **כתב**. הנאשם לא הצביע על נזק קונקרטי, הנאשם אינו משרת במשטרה ולומד הנדסת חשמל. שאיפתו של הנאשם לעבוד בעתיד במשרות בכירות אין די בה, על מנת לבסס נזק קונקרטי, אלא מדובר בתוצאה מסתברת לכל הרשעה. במקרים אחרים בהם בוטלו ההרשעות הוכח נזק קונקרטי.

5. ב"כ הנאשם עותר לבטל את ההרשעה. ההגנה מפנה לכך שהנאשם הורשע בעבירת רשלנות, מכיר בכך שהחומרה במקרה הזה נובעת מהמשך מעשיו. לטענת ההגנה עצם עובדה זו הביאה בכלל להעמדת הנאשם לדין, שכן במקרים רבים מסוג זה לא מוגש כתב אישום אלא מסתפקים בהליך מנהלי, או בהסדר מותנה. לכן, מבקש שלא להביא לפגיעה נוספת בהחמרת העמדה ודחיית המלצת שירות המבחן. ההגנה מפנה לכך שבעקבות האירוע הנאשם עזב את שירות הקבע. הנאשם עשה כל מה שצריך, שיתף פעולה עם גורמי הטיפול. לדעת ההגנה הוכח קיומו של נזק קונקרטי. הנאשם צעיר, לומד לימודי הנדסה וקיומה של הרשעה פלילית תקשה עליו להתקבל לעבודה, ולכל הפחות תגביל אותו ביכולתו לעבוד במתקנים המצריכים אישור מיוחד. לדעת ההגנה, אכן במקרים מעין אלה כאשר מדובר באנשים נורמטיביים, משרתי ציבור ושתורמים למדינה, צפוי שבית המשפט יקבל עתירה שלא להכתיב אנשים אלה בכתם של עבריינות. ההגנה מבקשת להבחין בין אזרח טוב שכשל לבין עבריון, כשאיין חשש לחזרתיות בעבירה.

הנאשם בעצמו דיבר בפני בית המשפט בהתרגשות רבה והרשים בהבעת הצער על הפרשה והאופן בו פעל. הנאשם הפנה למצב שהיה שרוי בו באותה תקופה וכן התייחס לחשש מפני פגיעת ההליך בעתידו וציין כי גם כיום ההליך הפלילי מגביל אותו ביכולתו למצוא עבודה, לעבוד כמאבטח ולממן את הלימודים.

דין והכרעה

6. כאמור, הצדדים אינם חלוקים על כך שיש לקבל את ההמלצה העונשית של שירות המבחן ולהטיל על הנאשם מבחן והתחייבות, והמחלוקת היא בשאלת ההרשעה בלבד. כידוע, הכלל הוא כי מי שנקבע שביצע עבירה פלילית, יורשע בדינו ומדובר בתוצאה המתחייבת מהקביעה בדבר ביצועה של עבירה. האפשרות המשפטית להימנע מהרשעה או לבטל הרשעה, היא אמצעי טיפולי שיקומי שבית המשפט יעשה בו שימוש במקרים חריגים ולאחר שבית המשפט השתכנע כי התוצאה של הותרת ההרשעה על כנה תפגע בנאשם ובאינטרסים הציבוריים הנוספים יותר

מאשר ביטולה.

7. הקושי בעבירות מעין אלה, בהם מועמדים לדין שוטרים, בעבירות רשלנות הקשורות בכלי יריה הוא, שמדובר ככלל באנשים נורמטיביים, בעלי שאיפות נורמטיביות, שבחרו להתגייס לשירות במשטרה מתוך רצון לקדם ערכים חברתיים חיוביים. בתיקים אלה דווקא המצב שבו לא מדובר באנשים נורמטיביים וחיוביים בבסיסם, הוא המצב החריג. נדיר במקרים אלה למצוא נאשמים שאינם נוטלים אחריות על מעשיהם, אינם מביעים חרטה כנה ונשאלת השאלה האם לאור זאת בתיקים אלה יש לקבוע שהחריג לכלל הופך לכלל. התשובה לכך היא תשובה שלילית, ועדיין יש לבחון כל מקרה לגופו האם מדובר במקרה שעונה על מבחני המשנה שנקבעו בפסיקה במהלך השנים ומצדיקים בעניינו של הנאשם שבפני לפעול באופן שונה מכפי שהיה בית המשפט פועל ביחס לנאשמים אחרים, באותן נסיבות של עבירה.

8. בית המשפט כבר הכיר באפשרות של ביטול הרשעה, הגם שלא בחפיפה מלאה להלכת **כתב** במקרה של שיקולי צדק, שהיו עשויים להביא מראש לביטול כתב אישום ובמקרה בטלות יחסית (ראו עפ"א (ב"ש) 61054-07-21 **חמו** נ' **מדינת ישראל**).

במקרה שבפני לא נמצא כי יש מקום לביטול כתב האישום, וטענותיה המקדמיות של ההגנה נדחו בהחלטה מנומקת של מותב קודם שדן בתיק מיום 10.5.21. במסגרת הדין בטענות המקדמיות הוצגה עמדת המאשימה, כי החריגים אשר הצדיקו את עצם הגשת כתב האישום במקרה זה היו העובדה שהנשק הופקר לזמן רב ושהופקר במקום שהסיכוי לגניבתו גדול יחסית. עם זאת, צוין כי המאשימה לא הציגה מקרה אחר שבו הפקרת הנשק מלכתחילה לא הייתה ביועין אלא נמשכה ביועין ולא היה שימוש לא חוקי או פגיעה אחרת כתוצאה מכך ועדיין הוגש כתב אישום. בית המשפט הדגיש כי ההחלטה על העמדה לדין נמצאת בתחום סמכותה הרחב של הרשות התובעת, ולא מדובר בחוסר סבירות קיצוני או סטייה קיצונית ממתחם שיקול הדעת, כך שאין מקום להתערב בעצם שיקול הדעת של המאשימה בהעמדה לדין. זאת הגם שלא הוצגו מקרים דומים אחרים ולדעת בית המשפט גם לו החליטה המאשימה להסתפק במקרה זה בהליך משמעותי, היתה זו החלטה סבירה. בית המשפט ציין בנוסף, כי הנאשם נטל סיכון באי הדיווח כי הנשק ייגנב או תיגרם פגיעה אחרת.

אכן, במסגרת שיקול הדעת הרחב הנתון למאשימה, בית המשפט הורה על המשך קיום ההליך ולא קיבל את הטענות המקדמיות, אך הטענות כשלעצמן עליהן חזרה ההגנה גם בפני, וכן נימוקי בית המשפט בהחלטה מחודש 5/21, מובילים למסקנה שאכן יש בנימוקים אלה כדי להצטרף למאזן השיקולים התומכים בביטול ההרשעה במקרה הקונקרטי.

9. אל מול האמור לעיל עומדת החלטת בית המשפט העליון ברע"פ 619-18 בענין **בזיזנסקי** שם הורשע הנאשם בעבירה של גרם חבלה ברשלנות. בית משפט השלום החליט לבטל את ההרשעה והחלטה זו בוטלה במסגרת ערעור בבית המשפט המחוזי, נוכח העובדה שלא הוכח קיומו של נזק קונקרטי הצפוי להיגרם לנאשם כתוצאה מאי הרשתו בדין ועוצמת הרשלנות בה הורשע. בקשת רשות הערעור לבית המשפט נדחתה ובית המשפט קבע, כי אין די בחשש של הנאשם שיפוט מעבודתו ויתקשה למצוא עבודה אחרת כדי להקים תנאי זה.

10. בפסק דין של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע במסגרת עפ"ג 27326-12-21 **קזור נ' מדינת ישראל** נדרש בית המשפט המחוזי לשאלת ביטול ההרשעה, במקרה בו הורשע הנאשם בעבירה של מסירת ידיעה כוזבת, בכך שהגיש תלונת שווא במשטרה על גניבת רכבו, כחלק מתכנון להונאת חברת הביטוח. בסופו של דבר, הנאשם לא המשיך בתוכניתו ולא הגיש את תביעת הביטוח (אך גם לא ביטל את תלונתו הכוזבת במשטרה). בית המשפט קבע, כי בנסיבות ביצוע העבירה, ניתן להגמיש את הדרישה להוכחת קיומו של נזק קונקרטי, כאשר עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים אפשרה זאת, על מנת לאפשר לעברין להשתלב בחברה היצרנית ובקהילה. בית המשפט קבע, כי גם את נזקו של הנאשם יש לבחון במסגרת סביבתו הקונקרטית ואורח חייו הייחודי. על כן, גם הערכת נזקיו תהיה תלויה לא אחת בנתוניו האישיים, נתוני סביבתו וקהילתו ונתונים נוספים המשפיעים על יכולת ההתקדמות וההתפתחות של אדם בסביבתו. באותו מקרה, מדובר היה בגבר בן 45, אב לילדים, המנהל עסק חקלאי, פעיל בקהילתו ומתנדב במשטרה, בנוסף מכהן בוועד המושב ופעיל בתפקידים ציבוריים. שירות המבחן התרשם מהרקע הנורמטיבי של הנאשם ומערכת ערכים גבוהה והעריך, כי ההגמשה הערכית ביצוע העבירה במקרה זה אינה מאפיינת את אופן קבלת החלטותיו בדרך כלל. שירות המבחן התרשם מכך שהנאשם שילם מחיר בגין ההליך, כי ההליך היה עבורו מרתיע ומציב גבולות וכי הוא לקח אחריות, התחרט על התנהגותו והבין את חומרת המעשים. בית המשפט המחוזי סבר, כי בנסיבות אלה יש לבטל את ההרשעה שכן הותרת ההרשעה על כנה תפגע בדימויו העצמי ובדימוי החברתי של הנאשם, תוך הסתייעות במקבילית הכוחות, גם אם אין נזק קונקרטי מוכח.

11. לאחר בחינה קפדנית של המקרה שבפניי, תוך הקבלה לפסק הדין המנחה של בית המפשט המחוזי בעניין **קזור** מצאתי כי המקרה שבפניי מצדיק את ביטול ההרשעה בבחינת קל וחומר: במקרה שבפניי הנאשם לא פעל מתוך מעשה מתוכנן, אף לא מתוך מעשה מודע. מודעות הנאשם לכך שכלי הנשק נותר במכונית נוצרה בשלב מאוחר יותר. בשלב זה, החומרה במעשי הנאשם התבטאה בכך שלא דיווח ולא פעל להפסקת הזנחת כלי הנשק מיוזמתו. אין מחלוקת, כי לו פעל כך מיד לא היה עומד לדין פלילי כלל.

הנאשם נענש ושילם מחיר יקר מעצם העמדתו לדין, כמפורט בתסקיר שירות המבחן וכרקע להחלטתו להפסיק את שירות הקבע במג"ב. המדובר באירוע חד פעמי שאינו מאפיין את אורח חייו של הנאשם, הנאשם הביע על כך צער וחרטה עמוקים. ברקע האישי של הנאשם נתונים מיוחדים היכולים להסביר את היטב את שיקול הדעת הלקוי, בגיל כה צעיר. הנאשם מיוזמתו, ובאופן פרטי, בחר לטפל גם בהיבטים אלה של אישיותו והוא רוכש כלים מיטיבים להתמודדות במצבי משבר. הנאשם מרקע נורמטיבי, מביע שאיפות נורמטיביות להצלחה בהמשך דרכו האקדמית והתעסוקתית.

בנסיבות אלה, הגם שאין בפניי הוכחה לקיומו של נזק קונקרטי לפגיעה בפרנסת הנאשם, והגם שעצם העובדה שנמנע מהנאשם לעסוק בעבודות אבטחה, כשלעצמה, לא יכולה להצדיק את ביטול ההרשעה, יתר הנתונים המובאים היטב בתסקיר שירות המבחן, כשהם נבחנים בנוסף לשיקולים שפורטו לעיל, מצדיקים זאת.

סוף דבר:

12. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. הנאשם יתחייב התחייבות כספית בסך ₪ 2,500 שלא לעבור עבירה וזאת לתקופה של שנתיים מיום החתימה על ההתחייבות. הנאשם יחתום על ההתחייבות בתוך 60 ימים מיום המצאת גזר הדין במזכירות

בית המשפט.

ב. ניתן בזאת צו מבחן בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

הובהרה לנאשם חובת שיתוף הפעולה עם שירות המבחן. הובהר לנאשם, כי אם לא ישתף פעולה עם שירות המבחן ניתן יהיה להפקיע את הצו ולגזור עונשו מחדש.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

המזכירות תמציא את גזר הדין לצדדים ותעקוב אחר החתימה על ההתחייבות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ז כסלו תשפ"ג, 11 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.